

Til: Barne- og familiedepartementet

Oslo, 26.06.23

Høringsuttalelse NOU 2023: 7 Trygg barndom, sikker fremtid - Gjennomgang av rettssikkerheten for barn og foreldre i barnevernet.

Det vises til høringsbrev av 27.03.23.

Nasjonalt utviklingssenter for barn og unge (NUBU) ønsker å takke for anledningen til å komme med innspill til Barnevernsutvalgets utredning. Vi har i dette høringssvaret uttalt oss om de forslagene i NOUen som er mest relevant for NUBUs virksomhet og samfunnsoppdrag.

Utredningen påpeker en rekke kjente problemstillinger i barnevernet og inneholder mange gode anbefalinger. Disse anbefalingene må de facto følges opp slik at det blir mulig å realisere målsettingene i oppvekstreformen, Hurdalsreformen, og regjeringens varslede kvalitetsreform for barnevernet.

Innledningsvis vil vi også bemerke at barnevernsfeltet har behov for langsiktige, velfinansierte og praksisrettede forsknings- og utviklingsprosjekter. Slike prosjekter vet vi at bidrar til nødvendige praksisendringer og reell kompetanseheving i feltet, til det beste for de barna og familiene som trenger det mest.

Utvalget påpeker at barns rett til medvirkning ikke ivaretas godt nok i alle faser av en barnevernssak. Det skjer til tross for at denne retten er hjemlet i både Grunnloven, FNs barnekonvensjon og barnevernsloven. NUBU stiller seg bak utvalgets innstilling om å styrke barns rett til å si sin mening i barnevernssaker som angår dem selv. Barn skal ha rett til å bli involvert og å si sin mening når viktige beslutninger skal fattes. Vi er imidlertid ikke sikre på om det å gi barn helt ned til 12 år partsrettigheter er til beste for barnet.

NUBU vil fremheve behovet for å gjøre mest mulig for å hjelpe barn til å kunne bli boende i hjemmet. Dette bør skje gjennom forskningsbaserte, høykompetente tiltaksteam med solid barnevernsfaglig og psykologisk kompetanse. Eksempelvis har flere kommuner nå etablert, eller er i gang med å etablere særlig spesialiserte tiltaksteam for familier hvor det forekommer vold og omsorgssvikt (MST-CAN). Regjeringen bør vurdere hvordan den kan støtte videre implementering, utvikling og forskning på tilsvarende høykompetente behandlingstiltak i barnevernet.

Sterke og stabile fagmiljøer er viktig for å kunne sikre gode tilbud til barn og familier i alle deler av landet. Utvalget er bekymret for om barnevernstjenestene har de forutsetningene og rammebetingelsene de trenger for å kunne levere gode tjenester. Svake rammebetingelser kan gjelde både store og små kommuner, men ser likevel ut til å ramme små distriktskommuner hardest. Etter utvalgets vurdering er forutsetningene for å levere gode barnevernstjenester dårligere jo mindre barnevernstjenestene er.

Utvalget mener at de mange tiltakene som allerede er iverksatt overfor det kommunale barnevernet vil kunne ha positive gevinster, for eksempel tiltak for å styrke kompetansen hos ansatte. Det er likevel høyst usikkert om endringsprosessene som pågår vil kunne løse mer grunnleggende og strukturelle problemer knyttet til manglende stabilitet i tjenestene og manglende mulighet til å bygge opp nødvendig kompetanse og erfaring på krevende saker.

Utvalget foreslår at det etableres minst to forsknings- og analysesentre for kunnskap om utsatte barn og unge, som skal ivareta behovet for forskning på barnevernsområdet og formidlingen av denne forskningen.

Vi er enig i at det er viktig å ivareta behovet for kunnskapsutvikling og forskningsformidling på barnevernsfeltet. Dette feltet er preget av lite og svak forskning, til tross for at det antakelig er et av de viktigste områdene det kan drives kunnskapsutvikling på, både fra et individ-, et familie- og et samfunnsperspektiv. Men NUBU er uenig i forslaget om å opprette nye forskningssentra på området.

NUBU mener at å opprette nye forskningssentra på feltet utsatte barn og unge mest av alt vil bidra til et ytterligere fragmentert og uoversiktlig landskap av kunnskap- og kompetansesentra med delvis overlappende innsatsområder. Det vil bli en situasjon som er enda vanskeligere for tjenestene å navigere i, som da ikke vet hvor de skal henvende seg.

Det vil også gjøre det mer ressurskrevende å følge for myndighetene og det hindrer en konsolidering og styrking av innsatsen. Vi mener forslaget vil resultere i at innsatsen vil bli ufokusert og spredt for tynt. Feltet trenger snarere ett eller noen få kraftsentra hvor denne type forskning er primær oppgave og som vil ha tilstrekkelig finansiell støtte.

I tillegg mener vi at det bør satses mer på eksisterende kunnskapssentra som allerede driver denne type forskning på internasjonalt nivå.

Som vedlegg følger våre kommentarer og innspill til utvalgets forslag.

Lykke til med det videre arbeidet.

Med vennlig hilsen,

Kristine Amlund Hagen,
administrerende direktør ved Nasjonalt utviklingssenter for barn og unge

VEDLEGG - Kommentarer og innspill til utvalgets forslag

Del tre - Styrket stilling for barn i barnevernet

Forslag 1 Utprøving og etablering av en Barnerepresentantordning

Utvalget foreslår at det etableres en barnerepresentantordning (BRO) som skal gi uavhengig representasjon for barn som blir plassert utenfor hjemmet. Denne personen skal ha barnefaglig bakgrunn og ha ansvar for barnets interesser i saken. BRO-ordningen erstatter ordningene med talsperson, tillitsperson og tilsynsperson i fosterhjem. Vi ser det som positivt at barnet kun får en person å forholde seg til, noe som skaper forutsigbarhet og trygge rammer for barnet så lenge det er i barnevernssystemet.

NUBU synes forslaget om utprøving av en slik ordning er interessant, og kan sikre at barn blir informert, involvert og får mulighet til å si sin mening. Dette øker sjansene for at barnet blir hørt og har reell medvirkning i saker som angår dem selv. Det er imidlertid en fare for at en ny ordning kan bidra til uklare ansvarsforhold og gå på bekostning av det ansvaret barnevernstjenesten allerede har for å ivareta barnas rett til medvirkning. Hvis en ny barnerepresentantordning skal innføres bør det derfor foreligge grundige ansvarsavklaringer opp mot barnevernets egne ansatte.

Dersom en slik ordning skal prøves ut støtter vi utvalgets forslag om at kvalifikasjonskravene bør være lik som for ansatte i barnevernet, og at det utvikles et obligatorisk opplæringsprogram for barnerepresentanter.

Forslag 2 Lavere aldersgrense for partsrettigheter

Utvalget foreslår å senke aldersgrensen for å opptre som part i barnevernssaker fra 15 til 12 år for at flere barn skal få sterkere prosessuelle rettigheter.

NUBU er som nevnt enige i behovet for å bedre sikre barns medvirkning, men som utvalget selv påpeker er barnets rett til medvirkning stadfestet i lovverket, uavhengig av hvorvidt barnet har partsrettigheter eller ikke. Vi er usikre på om det å senke aldersgrensen for partsrettigheter fører til bedre medvirkning. Prinsippet om barns innflytelse og medvirkning i eget liv må veies opp mot barnets evne til å ta ansvar for beslutninger og vurderinger som kan ha store konsekvenser for dem selv.

Det å ha partsrettigheter innebærer også et stort ansvar, og et barn på 12 år vil ofte ikke ha den nødvendige modenhet til å vurdere og forstå hvilke konsekvenser og implikasjoner egen forvaltning av partsrettigheter kan innebære. Barn i barnevernet og i fosterhjem er særlig sårbare og har ofte en rekke utfordringer som ikke andre barn har. De trenger ansvarlige voksne til å fatte gode beslutninger på deres vegne.

Da forslaget om lavere aldersgrense for partsrettigheter ble fremmet i 2016 var flertallet av høringsinstansene negative, blant annet med de samme argumentene som nevnt over. I tillegg ble det vist til at barnet kan bli utsatt for press og lojalitetskonflikt, og dermed pålegges et ansvar det ikke bør ha. NUBU er enig i disse argumentene, og kan ikke se at det er fremskaffet ny forskning om dette temaet siden forslaget sist ble fremmet i 2016. Vi mener derfor at det ikke finnes tilstrekkelig grunnlag for å senke aldersgrensen fra 15 til 12 år.

Del fem - Tiltak når barn bor utenfor hjemmet

Forslag 49 Tydeligere føringer til innholdet i oppfølgingen av foreldre

Forslaget støttes og føringene for plan og oppfølging av barn og foreldre etter omsorgsovertakelse bør bygge på best tilgjengelige forskning og kunnskap. Det bør iverksettes forsknings- og utviklingsarbeid rundt hvordan forskningsbaserte foreldreveiledningstiltak kan tilpasses, videreutvikles og prøves ut for foreldre. Dette arbeidet må ha til hensikt å sikre grunnlag for å nå gjenforeningsmålet, eller for avklaring av foreldrenes videre kontakt med og rolle i forhold til barnet dersom gjenforening ikke er mulig.

Forslag 52 Presisering av familievernets ansvar

Forslaget støttes.

Forslag 54 Krav om oppfølging av barn og foreldre ved og etter gjenforening

Det bør iverksettes forsknings- og utviklingsarbeid med hvordan forskningsbaserte foreldreveiledningstiltak kan tilpasses, videreutvikles og prøves ut for foreldre med målsetting om å sikre grunnlag for å nå gjenforeningsmålet. Det er imidlertid viktig å samtidig sikre kompetanse og praksis i barnevernet i å gjøre gode vurderinger om forhold som gjør at gjenforening ikke bør være en relevant målsetning for en familie. Det bør samtidig da være kompetanse og praksis i å utforme konkrete, klare og forståelige (for familien) forutsetninger for hva som skal skje for at gjenforening skal kunne vurderes som relevant målsetning. Dette er også i henhold til utvalgets forslag 53. Det bør settes høye kompetansekrav til gjennomføring av slike vurderinger, samt sikres rettssikkerhet for involverte parter i disse prosessene.

Det er viktig å tenke helhetlige behov for familien ved gjenforening, og at det sikres samordning og god samhandling mellom ulike tjenester ved gjenforening for å sikre best mulige forhold for en trygg og stabil gjenforening. En slik samhandling må sees i relasjon til lovverket og retningslinjer rundt de nye samhandlingsparagrafene, samt intensjonene med oppvekstreformen. Det er viktig at det utvikles praksisrettet fagutvikling og kompetanseheving i hvordan slik samhandling kan sikres på en god måte ute i tjenestene. Regjeringen kan her støtte forsknings- og utviklingsprosjekter som skjer i samarbeid

mellom barnevernstjenestene og forskningsmiljøer, slik det er gjort rundt Grunnmodell for hjelpetiltak i barnevernet.

I arbeidet med gjenforening som mål, er det relevant å tenke hvordan ulike fleksible og hybride løsninger mellom fosterhjem, støttefamilier og hjem, kan fasilitere trygge gjenforeningsprosesser. Her er det behov for finansiering av gode forskningsbaserte utviklingsprosjekter for å utforske nye mulige arbeidsformer som ivaretar behovene for sikkerhet, støtte og gradvis og forsvarlig endringsarbeid.

Gjennom mulighet for fleksibel bruk av fosterhjem og støttefamilier, som praktiseres blant enkelte kommunale barnevernstjenester i dag, har man mulighet for å skape mer smidige fleksible overganger tilpasset foreldres behov for støtte i ulike faser av å kunne mestre og ikke kunne mestre ansvaret som foreldre.

Forslag 55 Klargjøre beste praksis for å fremme gjenforening

Se kommentar til forslag 49.

Forslag 61 Forskning og kunnskap om fosterhjem

Forslaget støttes, og etablerte forsknings- og utviklingssentra på barnevernsfeltet kan her bidra.

Forslag 65 Fosterhjem tilpasset barns behov for relasjon, omsorg og behandling

NUBU støtter dette forslaget. Vi ser som tidligere nevnt i høringssvaret behovet for videreutvikling av barnevernsfeltet i mellomrommet mellom hjemmebaserte tiltak og institusjonsopphold. Her har ulike former for fosterhjem og fosterhjemstiltak et stort potensial. NUBU har erfaring med hvordan høyt spesialiserte behandlingfosterhjem med tilhørende behandlingsteam kan være et godt alternativ til institusjonsplassering for ungdommer med svært sammensatte problemer. Det bør bygges videre på bestemmelsen omkring institusjoner med hjem, på samme måte som spesialiserte fosterhjem.

Det bør undersøkes og testes ut ulike muligheter for å gi tilpassede og behandlingsrettede fosterhjemstiltak for barn og ungdom i behov av flytting ut av hjemmet. NUBU har lang erfaring i utvikling, evaluering og implementering av spesialiserte behandlingstiltak i barnevernet, og vil sammen med andre kompetansemiljøer og praksisfeltet kunne drive forskningsbasert innovasjon og tiltaksutvikling rundt hvordan ulike former for fosterhjem og fosterhjemstiltak kan bistå ulike målgrupper av barn og unge i barnevernet.

Det foreslåtte utviklingsarbeidet må ledsages av tilstrekkelig finansiering til å gjennomføre forskning, utvikling, utprøving, evaluering og implementering. Det er som tidligere nevnt viktig å utvikle og evaluere hvordan mer fleksible og mer tilpassede måter å gi støtte til familier kan bli en naturlig del av tiltakskjeden i barnevernet. Her har forsknings- og utviklingssentre som NUBU muligheter for å bidra.

Forslag 67 Forskning på forebygging av alvorlige problemer og store hjelpebehov

Det foreligger allerede mye forskning omkring denne målgruppen, og vår vurdering er at det blir viktigere at fremtidig satsning fokuserer på hvordan forskningsbasert kunnskap kan anvendes i praksis. Slik kan denne satsingen bidra til bedre og tilpassede tjenester og tiltak både for barn som bor i fosterhjem, fosterforeldre og biologiske foreldre.

Forskningsinitiativer bør ha et klart praksisrettet tilsnitt og fokusere på utprøving og evaluering av kunnskapsbaserte tiltak og fosterhjemstilbud. Det nevnes også at det i Trøndelag pågår en utprøving av en modell for støtte til fosterhjem, «Omsorgspakken». Slike lokale initiativ bør gis støtte og mulighet til samarbeid med forsknings- og kompetansesentra om utprøving, evaluering, forbedring og spredning forutsatt at tiltaket viser seg å være virksomt.

Forslag 79 Utvikling av hjelpetiltak og oppfølgings- og losfunksjoner

NUBU støtter utvalgets forslag om å videreføre arbeidet med grunnmodell for hjelpetiltak slik at det kan nå ut til flere barn og ungdommer i barnevernet. I forslag 79 er dette nevnt i forbindelse med ungdommer i ettervern, men det er like relevant for grunnmodellen slik den blir utviklet som hjelpetiltak for barn i alderen 0-17 år.

Departementet har med grunnmodell-prosjektet igangsatt et viktig initiativ for å øke tiltakskompetansen i kommunalt barnevern. Det er viktig at dette utviklingsprosjektet etterfølges at et solid forsknings- og evalueringsprosjekt, samtidig med videre utbredelse, implementering og kvalitetssikring av grunnmodellen.

NUBU har gjennom sitt mandat fra Barne- og familie departementet lang erfaring med å drive denne typen forsknings- og implementeringsoppgaver i barnevernet. Stabil finansiering over flere år er en nødvendig forutsetning for å lykkes med å utbre forskningsbaserte tiltak uten at kvalitet og virkning av tiltakene utvannes og minskes.

Del seks - Systemer for bedre rettssikkerhet og kvalitet

Forslag 82 Tydeligere føringer om beste praksis

Forslaget støttes, forutsatt at det settes godt faglig begrunnede kriterier for hva som er beste praksis i barnevernet. Som en del av dette må det klargjøres at evidensbaserte metoder skal benyttes der dette er mulig.

Det pågår for tiden også et arbeid med utvikling av Grunnmodell for hjelpetiltak i barnevernet, som et forsøk på å minske variasjon i hjelpetiltaksarbeidet, herunder råd og veiledning, som gis til familier fra det kommunale barnevernet. En klargjøring av beste praksis bør bidra til å understøtte implementering av «Grunnmodellen» når denne er ferdig

utviklet. For å sikre mest mulig enhetlig praksis, er det viktig å samordne der hvor det er overlapp i det materiellet som utarbeides fra Barnevernfaglig kvalitetssystem, Tjenestestøtteprogrammet og Grunnmodell for hjelpetiltak i barnevernet.

Forslag 83 Nasjonalt opplæringsprogram for å implementere beste praksis

Det må presiseres at et opplæringsprogram i seg selv ikke sikrer implementering av faglige anbefalinger om god praksis. Opplæring i hvordan de faglige anbefalingene skal utøves, vil være en nødvendig, men ikke tilstrekkelig, faktor i implementeringen.

Dersom forslaget skal iverksettes, bør opplæringen innlemmes i et implementeringsprogram, som sørger for en helhetlig implementeringsprosess hvor det sikres lederstøtte, tilrettelegging i organisasjonen, samt veiledning og kvalitetssikring som vedvarer utover opplæringsperioden. Det bør være høy implementeringskompetanse i de miljøene som får ansvaret for å veilede de kommunale barneverntjenestene.

NUBU støtter det å involvere universitets- og høyskolesektoren i utviklingen og implementeringen av BFK. På denne måten vil det sikres at barnevernspedagoger og sosionomer tilegner seg deler av denne kunnskapen før de begynner å arbeide i kommunale barneverntjenester. De ansatte vil da være bedre rustet til å anvende kunnskapen, så lenge de får nødvendig tilrettelegging og veiledning i den praktiske tilpasningen av prinsippene til de barna og familiene de møter.

Forslag 84 Evaluere og følge opp bruken av barnevernfaglig kvalitetssystem

Det støttes å gjennomføre forskning som evaluerer Barnevernfaglig kvalitetssystem. Krav om å innføre systemet, bør være knyttet til at evalueringen viser positive resultater.

Forslag 85 Tydeligere krav til hva som er en forsvarlig barnevernstjeneste

Forslaget støttes. Den pågående utviklingen av «Grunnmodell for hjelpetiltak» kan fungere som et eksempel på et langsiktig utviklingsprosjekt som, dersom det implementeres i større skala, kan være et bidrag til å definere en felles standard for hva som er godt hjelpetiltaksarbeid. Implementeringen bør følges av forskning som evaluerer effekten av den nye modellen for hjelpetiltaksarbeidet. Generelt bør det være et absolutt krav at de hjelpetiltakene som anvendes, evalueres og understøttes av god tiltaksforskning

Forslag 88 Regionale fagmiljøer som kan bistå kommunene

Forslaget støttes under forutsetning av at det gis føringer for at et slikt statlig regionalt fagmiljø innehar den nødvendige tverrfaglige kompetanse som for eksempel psykologfaglig kompetanse. I tillegg bør et slikt tverrfaglig teamet ha oppdatert kunnskap om hva forskningslitteraturen angir er sentrale risiko- og beskyttelsesfaktorer for barn i ulike utviklingsfaser. Fagmiljøet bør også ha spesifikk kunnskap om barnets og familiens identitet, språk og kultur, slik at dette perspektivet inkluderes når det gjøres vurderinger av barnets omsorgssituasjon og hvilke tiltak som kan være egnet.

Forslag 89 Mer ensartede og forpliktende andrelinjetilbud fra Bufetat

Forslaget støttes. Uklare ansvarsforhold mellom kommunalt barnevern og Bufetat skaper økt risiko for at barn, ungdom og familier ikke får riktig kartlegging/utredning og hjelp til rett tid. Når det gjelder andrelinjetilbudet for tiltak, foreligger det allerede et omfattende hjelpetiltakstilbud med tydelig målgruppe og formål, gjennom MST.

Samarbeid mellom ulike tjenester, profesjoner og instanser er høyst nødvendig i barnevernssaker. De siste årene er det igangsatt flere tiltak som vil bidra til bedre tverrsektorielt samarbeid i barnevernssaker. Det omfatter presiseringen av kommunenes ansvar gjennom barnevernsreformen, og gjennom utprøvinger av tiltak som er rettet mot familier med komplekse problemer. Det er også foretatt endringer i velferdsregelverket som tydeliggjør og harmoniserer velferdstjenestenes plikt til å samarbeide og sørge for koordinerte tilbud, og det er utarbeidet flere veiledere som tar for seg barnevernets samarbeid med helsetjenestene og andre instanser.

Forslag 92 Videreutvikle og spre kunnskapsbaserte tiltak

Forslaget om ytterligere utvikling og spredning av kunnskapsbaserte tiltak som allerede finnes støttes, forutsatt at definisjonen av «kunnskapsbasert» innebærer at tiltakene har tilstrekkelig kvalitet og forskningsstøtte. Tiltak som også bør nevnes under dette forslaget er de forskningsstøttede tiltakene som allerede implementeres mange steder i landet som PMTO, TIBIR, MST og MST-CAN. De tre første tiltakene er rettet mot forebygging og behandling i familier hvor barnet eller ungdommen viser atferdsvansker.

MST-CAN er et tiltak som i betydelig større grad burde bygges ut i Norge, også som et svar på etterspørselen fra kommunalt barnevern om mer forskningsstøttede hjelpetiltak for familier der det forekommer vold og/eller alvorlig omsorgssvikt.

Forslag 112 Statistikk og basisinformasjon om barn og familier i utsatte situasjoner

NUBU støtter forslaget om at det etableres datainfrastruktur for barnevernet, som innebefatter dataforbruk, lagring og deling av data. Dette vil i tillegg muliggjøre bedre planlegging av ulike innsatser på alle nivåer og felt i barnevernet, fra tiltak, oppfølging, ledelse, rekruttering osv.

Forslag 113 Forsknings- og analysesentre om barn og unge i utsatte situasjoner

Utvalget foreslår at det etableres minst to forsknings- og analysesentre for kunnskap om utsatte barn og unge, som skal ivareta behovet for forskning på barnevernsområdet og formidlingen av denne forskningen.

NUBU er enig i at behovet for kunnskapsutvikling og forskningsformidling på barnevernsfeltet er viktig å ivareta. Dette feltet er preget av lite og svak forskning, til tross for at det antakelig er et av de viktigste områdene det kan drives kunnskapsutvikling på,

både fra et individ-, et familie- og et samfunnsperspektiv. Men NUBU er uenig i forslaget om å opprette nye forskningssentra på området.

For det første mener vi at å opprette nye forskningssentra på feltet utsatte barn og unge mest av alt vil bidra til et ytterligere fragmentert og uoversiktlig landskap av kunnskap- og kompetansesentra med delvis overlappende innsatsområder. Det vil bli en situasjon som er enda vanskeligere for tjenestene å navigere i, som da ikke vet hvor de skal henvende seg. Det vil også gjøre det mer ressurskrevende å følge for myndighetene og det hindrer en konsolidering og styrking av innsatsen. Vi mener forslaget vil resultere i at innsatsen vil bli ufokusert og spredt for tynt. Feltet trenger snarere ett eller noen få kraftsentra hvor denne type forskning er primæroppgave og som vil ha tilstrekkelig finansiell støtte. For det andre mener NUBU at det bør satses mer på eksisterende kunnskapsentra som allerede driver denne type forskning på internasjonalt nivå. Det bør i så henseende satses på sentra som

- har solid kunnskap og kompetanse om utsatte barn og unge og familier,
- har etablerte samarbeidsrelasjoner med barnevernet nasjonalt,
- har erfaring med å sette kunnskap ut i praksis og omvendt,
- har en opparbeidet forskningsinfrastruktur,
- produserer forskning på feltet av internasjonal kvalitet.

Forslag 114 Krav om barne- og ungdomsperspektiv i forskningen

NUBU er enig i at forskning om barn og unge bør ha et barne- og ungdomsperspektiv der unge får anledning til å uttale seg og komme med innspill til utforming og formidling av resultater. NUBU mener dog at ansvaret for valg av forskningsdesign og metode, som stort sett krever forskerutdanning bør ligge til forskere. Medvirkning fra barn og unge i form av involvering i hvordan man rigger prosjekter og gjør resultater tilgjengelig og forståelig er viktig.

Forslag 116 Utvikling og implementering av kunnskapsbaserte tiltak

NUBU støtter utvalgets forslag om at det bør tas initiativ til og gis støtte til flere prosjekter som prøver ut og implementerer tiltak og kunnskapsbasert praksis, innenfor delene av barnevernet der det er behov for det. NUBU er også enig i at prosjektene bør gjennomføres i samarbeid mellom forskningsmiljøer, fagmiljøer for implementering, praksisfeltet og representanter for barn, foreldre og fosterforeldre.

NUBU's innstilling er igjen at det vil gi større merverdi og være mer kostnadseffektivt å satse på de miljøene som allerede gjør dette. Det betyr å støtte de sentrene som har en handlingsplan for slikt arbeid, de som innehar et eksisterende nettverk at samarbeidende tjenester og som allerede har en infrastruktur på plass til kunne evaluere og prøve tiltak fortløpende.

Hva gjelder å motvirke at det oppstår «monopolsituasjoner» knyttet til hvilke instanser som kan bistå implementering av kunnskapsbaserte tiltak så er NUBU enig i at kunnskap om

best mulig hjelp til utsatte barn og unge bør være intellektuelt felleseie. Men denne kunnskapen må ledsages av klinisk ekspertise, implementeringskompetanse, veiledning, oppfølging og kvalitetssikring. NUBU har erfart over de siste 20 årene at hvis hjelpen som tilbys utsatte barn og unge skal forbli av høy kvalitet (dvs. at den er trygg, nyttig, og virksom) så må den ledsages av god veiledning, oppfølging og kvalitetssikring. Monopolsituasjonen som det refereres til har med andre ord mer med kvalitetssikring å gjøre, enn mangel på ønske om å dele.

Forslag 117 Database over kunnskap og kunnskapsbaserte tiltak

NUBU vil understreke at det allerede eksisterer slike databaser. Ungsinn.no er en av dem. Innsatsen bør derfor heller rettes mot å støtte og videreutvikle denne og lignende databaser.

Forslag 118 Forskning og utvikling for å dekke sentrale kunnskapshull

Forslaget støttes.